

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΑΝΑΤΡΟΠΗ της πολιτικής ΕΕ - άρχουσας τάξης Η οργή μας ΔΥΝΑΜΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ!

Συνάδελφοι εργαζόμενοι/ες, άνεργοι/ες αρχιτέκτονες

Η επίθεση στα δικαιώματά μας κλιμακώνεται. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, υπό τις ευλογίες της Τρόικα και με την αμέριστη στήριξη, στη βουλή και στο κίνημα, ΝΔ και ΛΑΟΣ, ξετυλίγει μια άνευ προηγουμένου κλιμάκωση της επίθεσης στα δικαιώματα όλων των εργαζόμενων συναδέλφων. **Στους μισθωτούς του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα**, που οδηγούνται σε έναν εργασιακό μεσαίωνα, με την **κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας**, με μισθούς πείνας, με εξαντλητικά ωράρια, με απλήρωτες υπερωρίες, με το φόβο της απόλυσης, της «εφεδρείας» και της ανεργίας να στοιχειώνει κάθε συζήτηση, κάθε προοπτική για το μέλλον. **Στους αυτοαπασχολούμενους**, που εξαναγκάζονται να δουλεύουν ατελείωτες ώρες για να εξασφαλίσουν τα στοιχειώδη, που σπρώχνονται στην ανεργία και την προλεταριοποίηση μέσα από την προώθηση της πολιτικής της ΕΕ για την «απελευθέρωση», που γίνονται στόχος μιας ανελέητης φοροεπιδρομής. Στους **νέους συναδέλφους**, που από τα «επαγγελματικά γεννοφάσκια» βρίσκονται να

μπαίνουν «μέσα» 1500 ευρώ το μήνα με το ασφαλιστικό χαράτσι του ΤΣΜΕΔΕ, αντιμετωπίζουν μια παγωμένη αγορά εργασίας και η μόνη προοπτική που τους σερβίρεται ως ρεαλιστική είναι να ακολουθήσουν τα βήματα των παππούδων τους και να μεταναστεύσουν. Η κυβέρνηση μας καλεί και θα μας καλεί συνεχώς σε νέα μέτρα, και το ίδιο θα κάνει κάθε κυβέρνηση που έχει ως «ευαγγέλιο» την κερδοφορία του κεφαλαίου. Τα νέα φορολογικά χαράτσια που καλούμαστε να πληρώσουμε, η ακρίβεια, η παραπέρα προώθηση της εμπορευματοποίησης υγείας και παιδείας, οι αλλαγές στο ασφαλιστικό που οδηγούν σε νέα αύξηση των εισφορών και των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με ταυτόχρονη μείωση των παροχών, το παιχνίδι με το τζογάρισμα των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και τις ανταλλαγές ομολόγων, η κατάργηση των κλαδικών ΣΣΕ και η παραπέρα συμπίεση του εισοδήματός μας, αποδεικνύουν ότι το **«βαρέλι των κυβερνητικών μέτρων δεν έχει πάτο»**.

Μπορούμε να αντιδράσουμε;

Αυτό είναι το ερώτημα που περνάει από το μυαλό του καθενός μας και για να απαντήσει κανείς πρέπει να ξεπεράσει τις σειρήνες της συναίνεσης και της υποταγής που μας καλούν με το φόβητρο της χρεοκοπίας «να βάλουμε πλάτη», να αποδεχτούμε ότι η επίθεση στα δικαιώματά μας γίνεται για το καλό μας. **Στην πραγματικότητα, οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα βρίσκονται ήδη σε τροχιά χρεοκοπίας.**

Η χρεοκοπία της χώρας χρησιμοποιείται για να αποσπάσει τη συναίνεσή μας στα αντιλαϊκά μέτρα που εφαρμόζονται και που έρχονται στη συνέχεια, πρώτα με το επιχείρημα «να βάλουμε όλοι πλάτη για να αποφύγουμε τη χρεοκοπία», τώρα με το αντίθετό του «θα υποστούμε όλοι θυσίες για να προχωρήσει το κούρεμα και να γλυτώσουμε

τα χειρότερα». Για να απαντήσουμε ουσιαστικά πρέπει να ξεκινήσουμε με το τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Η **επίθεση έχει καθολικό χαρακτήρα και δεν αφορά τον έναν ή τον άλλο κλάδο.**

Την ίδια επίθεση δέχεται το σύνολο των εργαζόμενων της χώρας. Η καρατόμηση ασφαλιστικών, εργασιακών και μισθολογικών δικαιωμάτων αφορά μισθωτούς δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, συνταξιούχους και αυτοαπασχολούμενους, φτωχούς αγρότες, ενώ τα πρόσφατα επικαιροποιημένα μέτρα έρχονται να πολλαπλασιάσουν την οξύτητα της αντιλαϊκής επίθεσης. Την ίδια στιγμή, επίθεση δέχονται οι εργαζόμενοι και σε όλες τις χώρες της ΕΕ.

Η επίθεση δεν ξεκίνησε τώρα...

Έτσι υποστηρίζουν οι δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ, και του ΛΑΟΣ, ότι είναι το αποτέλεσμα ενός «σπάταλου» κράτους που «έφαγε» τα λεφτά μαζί με τους εργαζόμενους. Όλοι μαζί, ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ, ΔΗΣΥΜ, ΔΗΜΑΡ εμφανίζουν την όξυνση της αντιλαϊκής επίθεσης ως αποτέλεσμα του υψηλού δημόσιου χρέους. Από κοντά και οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ που υποστηρίζουν, με τις επιτροπές ελέγχου του «νόμιμου» χρέους, ότι οι

εργαζόμενοι «έφαγαν» μόνο «λίγο από το χρέος» και εξαπατούν το λαό με προτάσεις «επαναδιαπραγμάτευσης» και «ευρωομολόγων», αλλά και η πολιτική γραμμή της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** η οποία, παρά τους «αντισυστημικούς βερμπαλισμούς», προτάσσει ως «πρώτο ουσιαστικό ζήτημα» την «απαλλαγή από το βραχνά του χρέους». Με αυτή την πολιτική γραμμή και οι

δου αναπαράγουν την κυρίαρχη προπαγάνδα, ότι αιτία όλων των δεινών είναι το χρέος.

Η επίθεση όμως δεν ξεκίνησε τώρα. Ας αντλήσουμε συμπεράσματα από την ίδια μας την πείρα και ας θυμηθούμε:

- Την επίθεση στα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, που μετρά πλειάδα αντιασφαλιστικών νόμων (νόμοι Σιούφα, Ρέππα- το αντιασφαλιστικό έκτρωμα που καθιέρωσε την ανταποδοτική ασφάλιση, τον 3518/2006).
- Την επίθεση στα εργασιακά μας δικαιώματα, των ελαστικών σχέσεων εργασίας, με την καθιέρωση των ΔΠΥ, των μισθών που συνεχώς μειώνονταν ως ο κανόνας όλα τα προηγούμενα χρόνια.
- Την επίθεση στα δικαιώματα των αυτοαπασχολούμενων μηχανικών, με έναν κυκεώνα μέτρων, όπως την αναδιάρθρωση του πλαισίου έργων του δημοσίου που οδήγησε στην κυριαρχία του κλάδου της κατασκευής δημοσίων έργων από τα μεγάλα τεχνικά γραφεία.
- Την επίθεση στα εκπαιδευτικά και επαγγελματικά μας δικαιώματα, με την προώθηση της πολιτικής της Μπολόνια και των ευρωπαϊκών οδηγιών που μετατρέπουν το πτυχίο μας σε «κουρελόχαρτο»-απλό διαβατήριο συνεχών εξετάσεων.

Η ίδια αντιλαϊκή επίθεση εξαπολύεται στα δικαιώματα του Γερμανού εργαζόμενου, που η χώρα του δεν βρίσκεται σε

κρίση και υπερχρέωση, του Βρετανού εργαζόμενου που η χώρα του βρίσκεται εκτός ευρωζώνης. **Στην πραγματικότητα, η επίθεση υπαγορεύεται από την ανάγκη των μονοπωλιακών ομίλων των χωρών της ΕΕ να διασφαλίσουν την κερδοφορία τους, να θωρακίσουν την ανταγωνιστικότητά τους. Απαραίτητος όρος για την ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων είναι να γίνει φτηνή η εργατική δύναμη, να μειωθεί κι άλλο η φορολογία στα κέρδη τους, να ιδιωτικοποιηθεί δημόσια περιουσία, επιχειρήσεις και γη, προκειμένου να διασφαλίσουν κερδοφόρα διέξοδο επένδυσης στα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαιά τους.** Τα όρια που καθορίζει η ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου για τις λαϊκές ανάγκες, είναι τα επίπεδα μισθών Κίνας και Ινδίας. Τα μέτρα που λαμβάνονται τώρα έχουν προαποφασιστεί στην ΕΕ και είναι προεκλογικές δεσμεύσεις και βασικοί πυλώνες της πολιτικής ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Άλλωστε, το δημόσιο χρέος δεν το δημιούργησαν οι «σπάταλοι» εργαζόμενοι και τα άλλα λαϊκά στρώματα. Δημιουργήθηκε από τις «αναπτυξιακές» επιδοτήσεις και φοροελαφρύνσεις του κράτους προς μια χούφτα μονοπωλιακούς ομίλους και εκτινάχθηκε κατά τη διάρκεια της κρίσης. Διογκώθηκε από δαπάνες εξοπλισμού για σχέδια του ΝΑΤΟ. **Δεν πρέπει να το πληρώσουν οι εργαζόμενοι!**

Δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αυταπάτη. Η επίθεση στα δικαιώματά μας δεν ξεκίνησε με την κρίση και το υψηλό χρέος. Το χρέος και το έλλειμμα αξιοποιείται για να ενταθεί η επίθεση ακόμη περισσότερο, για να αφαιρεθούν οι όποιες κατακτήσεις. Τώρα η ελεγχόμενη χρεοκοπία, το «κούρεμα» του χρέους, θα αξιοποιηθεί μια ακόμα φορά για την επιβολή νέων, ακόμα πιο δυσβάσταχτων μέτρων.

Δεν έχει ημερομηνία λήξης...

Οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα θετικό από την πολιτική της κυβέρνησης. Η πορεία προς το «ξέφωτο» του πρωτογενούς πλεονάσματος και των νέων μέτρων για την ελεγχόμενη χρεοκοπία (το λεγόμενο «κούρεμα» του χρέους) για την οποία καλεί σε πατριωτική συστράτευση σημαίνει: ολική κατάργηση των ΣΣΕ, ανύπαρκτα εργασιακά δικαιώματα, νέα πιο άγρια φοροεπιδρομή, εξαθλίωση των μισθωτών και των αυτοαπασχολούμενων, ανεργία, αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και μείωσης των συντάξεων και των παροχών υγείας, εκτίναξη των εισφορών, απολύσεις σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, βάθεμα της κρίσης, συνεχή κρατική στήριξη της κερδοφορίας των μονοπωλίων.

Η ανάπτυξη τους δεν μπορεί παρά να βασιστεί στη μείωση των μισθών των εργαζόμενων και την αύξηση της «εφεδρικής» στρατιάς των ανέργων, αφού μόνο έτσι μπορούν να θωρακίσουν την ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων απέναντι στο διεθνή ανταγωνισμό με την Κίνα και την Ινδία. Η ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων απαιτεί την επιτάχυνση της καταστροφής μεγάλου μέρους των αυτοαπασχολούμενων και των μικρών τεχνικών γραφείων. Γι αυτό, στόχος της πολιτικής της ΕΕ για την απελευθέρωση δεν είναι άλλος από την επιτάχυνση της συγκέντρωσης της παραγωγής στα χέρια μιας χούφτας

μονοπωλίων. Αυτός είναι ο στόχος και της πολιτικής που εφάρμοζαν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ όλο το προηγούμενο διάστημα. Οι αλλαγές στο σύστημα κατασκευής και μελέτης δημοσίων και ιδιωτικών έργων επιτάχυναν τον εκτοπισμό των αυτοαπασχολούμενων και την προλεταριοποίηση μεγάλου μέρους τους.

Για μια ακόμα φορά η κυβέρνηση παρουσιάζει ως «νέο πρότυπο ανάπτυξης» τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις, τις κρατικές ενισχύσεις στις τράπεζες και τους ομίλους και την κατεδάφιση των εργατικών κατακτήσεων για την προσέλκυση επενδύσεων εγχώριων και ξένων μονοπωλίων. Αυτός ο δρόμος της καπιταλιστικής ανάπτυξης, στην Ελλάδα και παντού, αποδείχτηκε καταστροφικός για το λαό, οδήγησε στη βαθιά κρίση υπερσυσσώρευσης, στην υπερχρέωση του κράτους και στην επιδείνωση της ζωής της λαϊκής οικογένειας. Το μόνο που μπορεί να διασφαλίσει αυτός ο δρόμος είναι μια προσωρινή ανάκαμψη των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου με νέες θυσίες για τους εργαζόμενους. Κανένας εργαζόμενος ή άνεργος δεν πρέπει να παρασυρθεί από το αντιδραστικό παραμύθι της συναίνεσης και της «εθνικής προσπάθειας» που ακούραστα προβάλλουν τα μέσα μαζικής εξαπάτησης που υπηρετούν το κεφάλαιο. **Το μέλλον που μας ετοιμάζουν είναι εφιαλτικό.**

Η στάση των άλλων δυνάμεων

Σ' αυτόν τον πόλεμο, οι δυνάμεις της **πλειοψηφίας της διοίκησης του ΣΑΔΑΣ (ΣΥΝ, ΠΑΣΟΚ, ΝΔ)** είναι **ξεκάθαρα ταγμένες με τον αντίπαλο**. Εκφράζουν πολιτικοσυνδικαλιστικά το μαύρο μπλοκ των δυνάμεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, των πολιτικών υπηρετών των μονοπωλίων, των διαχειριστών της εξουσίας των τελευταίων. Γι' αυτό και όλο το προηγούμενο διάστημα αποδέχθηκαν την **ουσία του συνόλου της εφαρμοζόμενης κυβερνητικής πολιτικής**, προτάσσοντας δευτερεύουσες διαφωνίες μόνο για να θολώσουν τα νερά, ακολουθώντας πιστά τη γραμμή του ΤΕΕ. Η στάση τους κατά την ψήφιση του Μνημονίου και του Μεσοπρόθεσμου, των πολιορκητικών κριών που αποτυπώνουν την κλιμάκωση της επίθεσης απέναντι στα δικαιώματά μας, είναι χαρακτηριστική. **Το ΔΣ ούτε καν συνεδρίασε...**

Στην ίδια πλευρά είναι και οι συντεχνιακές, διασπαστικές θέσεις ομάδων όπως της **ΕΛΕΜ**. Προτάσσουν ως αιτία της επίθεσης στα δικαιώματά μας επιμέρους κυβερνητικούς χειρισμούς και όχι την ανάγκη των μονοπωλίων για νέες αγορές και φτηνά εργατικά χέρια που περνούν, τόσο στην ανάπτυξη όσο και στην κρίση, μέσα από την καταστροφή χιλιάδων αυτοαπασχολούμενων. Συμμετείχαν (μαζί με την ΠΑΣΚ και τη ΔΚΜ) στο μοίρασμα των «καρεκλών» στη διοίκηση του ΤΣΜΕΔΕ/ΕΤΑΑ, συναινώντας στο πλαίσιο μετατροπής του σε ιδιωτικό χρηματο-ασφαλιστικό οργανισμό, με νέες αυξήσεις εισφορών και μειώσεις συντάξεων για να στηριχθεί η κερδοφορία των τραπεζικών ομίλων. **Στήριξαν την πρόταση της ΠΑΣΚ στο ΤΕΕ για Μητρώο Κατασκευαστών Ιδιωτικών Έργων που οδηγεί σε ΜΕΚ και ΜΕΕΠ, όπως στα δημόσια έργα, χωρίς κάτω όριο προϋπολογισμού, έτσι ώστε οι μεγάλες επιχειρήσεις να πετάξουν σταδιακά έξω τους αυτοαπασχολούμενους του κλάδου**. Καλλιεργούν **αυταπάτες** ότι με ρυθμίσεις τύπου ΚΕΝΑΚ, Ελεγκτών Δόμησης κλπ. είναι εφικτή η επιστροφή στις συνθήκες των προηγούμενων χρόνων.

Εξίσου επικίνδυνη, όμως, είναι και η πολιτική των δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ-Αριστερή Κίνηση Εργαζόμενων Αρχιτεκτόνων) και των συνοδοιπόρων τους (Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων). Αυτοαποκαλούνται ριζοσπαστικές, αριστερές κ.λπ., αλλά στην πράξη αποπροσανατολίζουν το κίνημα από τον πραγματικό αντίπαλο. Ανεξάρτητα από την «αντισυστημική» ρητορική τους αποτελούν στήριγμα του συστήματος. Όλο το προηγούμενο διάστημα, σε συνεδριάσεις του ΔΣ, της Αντιπροσωπείας και του τμήματος Αττικής, οι δυνάμεις αυτές έδρασαν ως κοινό μπλοκ, με κοινές θέσεις και απόψεις (όπως άλλωστε δηλώνουν οι ίδιοι), ενώ κάνουν λόγο και για **μετεκλογική σύμπραξη** τους. Η θέση του Νέου Κινήματος, ότι δεν

συμπράττει προεκλογικά με τη Συσπείρωση γιατί δεν εκλήθη και η Πανεπιστημονική, αποκρύπτει ότι όλο το προηγούμενο διάστημα το Νέο Κίνημα **συνεργαζόταν σε μόνιμη** βάση με τη Συσπείρωση και την Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζόμενων Μηχανικών, συγκροτώντας ομορτοουνιστικό μπλοκ δυνάμεων που βρίσκεται **σε μόνιμη και αγεφύρωτη** αντιπαράθεση με την Πανεπιστημονική.

Οι δυνάμεις αυτές στοχοποιούν κάθε φορά ως αντίπαλο τον ένα ή τον άλλο νόμο, τον ένα ή τον άλλο υπουργό, αφήνοντας στο απυρόβλητο το συνολικό πολιτικό πλαίσιο του ευρωμονόδρομου και της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλίων. Για παράδειγμα, η κριτική που ασκούν, μέσα από την τάχα «απόφαση» της ΓΣ του τμήματος Αττικής στον τρόπο εφαρμογής των νόμων της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, «βγάζει λάδι» τον πραγματικό αντίπαλο που είναι η πολιτική της ΕΕ για την απελευθέρωση με τις ευρωπαϊκές οδηγίες που διαλύουν τα επαγγελματικά δικαιώματα. Προτάσσουν ένα πολιτικό πλαίσιο **που αρχίζει και τελειώνει στην αλλαγή της κυβέρνησης, στην έξοδο απ' το ευρώ και στη στάση πληρωμών, δηλαδή μέτρα που προωθεί ήδη μια μερίδα της ξένης και ντόπιας αστικής τάξης, προκειμένου να στηρίξει τη νέα φάση μιας, εξίσου αντιλαϊκής, καπιταλιστικής ανάπτυξης.** Ακόμα κι όταν εμφανίζονται (όπως η «Αριστερή Κίνηση Εργαζόμενων Αρχιτεκτόνων») να υιοθετούν φραστικά ριζοσπαστικά αιτήματα, αρνούνται την προϋπόθεση για την πραγματοποίησή τους, την ανατροπή της εξουσίας και της ιδιοκτησίας των μονοπωλίων. Είναι χαρακτηριστική, επίσης, η στάση δυνάμεων της ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ που πρόθυμα αναπαράγουν την αντι-ΠΑΜΕ προπαγάνδα της άρχουσας τάξης, **παρέχοντας αντικειμενικά ιδεολογική και πολιτική κάλυψη στους κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς που μοναδικό στόχο έχουν να τρομοκρατήσουν το κίνημα.**

Οι δυνάμεις αυτές έχουν τεράστιες ευθύνες και **για το γραφειοκρατικό εκφυλισμό του νεοσύστατου τμήματος Αττικής**, που τείνει να γίνει σφραγίδα επικύρωσης των θέσεών τους. Αυτοί που κόπτονται τάχα για τις συλλογικές διαδικασίες «από τα κάτω» βαφτίζουν ως «γενικές συνελεύσεις» τις μαζώξεις των παρατάξεών τους καπελώνοντας τους συναδέλφους. Την ίδια στιγμή, μαζί με τις δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΣΥΝ ωθούν, πρακτικά, στον **αποκλεισμό από τη συμμετοχή στις εκλογές ενός πολύ μεγάλου αριθμού συναδέλφων** που αδυνατούν να πληρώσουν τη συνδρομή.

Και βέβαια, η διέξοδος δεν βρίσκεται σε **απολίτικα, τοπικιστικά σχήματα** που καλλιεργούν την αυταπάτη ότι μπορεί να υπάρξουν θετικές λύσεις σε τοπικό επίπεδο, χωρίς την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Υποταγή ή Αντεπίθεση;

Στην προσπάθειά τους να προωθήσουν τα συμφέροντά της, η άρχουσα τάξη, τα κόμματα και οι δυνάμεις που την υπηρετούν, προσπαθούν να πείσουν το λαϊκό κίνημα ότι η αντίσταση στην εφαρμοζόμενη πολιτική είναι αδύνατη και στην κατεύθυνση αυτή αξιοποιούν κάθε είδους μέσο.

Αξιοποιούν κάθε τρόπο. Από τη μια, προσπαθούν να εκτονώσουν τη λαϊκή αγανάκτηση σε ανέξοδες ατραπούς για το σύστημα, όπως ενός άλλου περισσότερο αναπτυξιακού μίγματος που ευαγγελίζεται η ΝΔ και οι τάχα αντιδρώντες του ΠΑΣΟΚ, ή όπως μια «αριστερή»

διακυβέρνηση που ευαγγελίζονται οι ομοιοφυλιστές που τάχα θα οδηγήσει σε λύσεις που θα ικανοποιούν ταυτόχρονα τα ταξικά αντιτιθέμενα συμφέροντα των εργαζόμενων και του κεφαλαίου. Από την άλλη, αξιοποιούν την τρομοκρατία του λαϊκού κινήματος, το φόβο. Η δολοφονική επίθεση που δέχτηκαν οι διαδηλωτές και ειδικότερα οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ από κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς για την οποία η κυβέρνηση έχει τεράστιες ευθύνες (επίθεση που οδήγησε στο θάνατο του αγωνιστή του συνδικάτου Οικοδόμων και του ΠΑΜΕ Δ.Κοτζαρίδη) στην απεργία στις 20 Οκτώβρη, ήταν ξεκάθαρο δείγμα γραφής. Όμως, το λαϊκό κίνημα δεν έχει κανένα λόγο να τους φοβηθεί. Γιατί τη δύναμη την έχουμε εμείς. Η οργάνωση των εργαζόμενων στα ταξικά σωματεία, στις επιτροπές αγώνα, η συμπόρευση με το ΠΑΜΕ και τη ριζοσπαστική συμμαχία εργατών-φτωχών αγροτών-αυτοαπασχολούμενων – γυναικών - νεολαίας δημιουργεί ένα πανίσχυρο, αλύγιστο τείχος, που έχει τη δύναμη και την πείρα να συντρίψει κάθε μηχανισμό, να σβήσει κάθε φόβο.

Στην ημερήσια διάταξη βρίσκεται ήδη το πραγματικό ερώτημα, «ανάπτυξη για το λαό ή τους μονοπωλιακούς

ομίλους». Το συμφέρον μισθωτών, αυτοαπασχολούμενων, άνεργων και συνταξιούχων αρχιτεκτόνων, όπως και όλου του λαού, απαιτεί ένα ριζικά διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης, απαλλαγμένο από την εξουσία των μονοπωλίων, με αποδέσμευση από την ΕΕ και διαγραφή του χρέους. Σε αυτές τις συνθήκες κοινωνικοποίησης των μονοπωλίων, επιστημονικού κεντρικού σχεδιασμού της οικονομίας, όπου το σύνολο της παραγωγής έργων θα βρίσκεται στα χέρια του ενιαίου κρατικού φορέα κατασκευών, ο εργαζόμενος αρχιτέκτονας θα μπορεί επιτέλους να παίξει το δημιουργικό ρόλο του στην οργάνωση του κοινωνικού χώρου, στον πολεοδομικό και χωροταξικό σχεδιασμό, στην κατοικία, στο περιβάλλον, στην αξιοποίηση των φυσικών πόρων, στην εξοικονόμηση ενέργειας με γνώμονα τη συνδυασμένη ικανοποίηση του συνόλου των αναγκών του λαού. Τώρα που ο μύθος της "κοινοτικής αλληλεγγύης" καταρρέει, ξεσκεπάζοντας το αντιδραστικό πρόσωπο της ΕΕ ως φύλακα των κερδών και της εξουσίας των μονοπωλίων, της ανισόμετρης ανάπτυξης και των οξυμένων αντιθέσεων, είναι η ώρα ο λαός να οργανώσει την αντεπίθεσή του.

- ❖ **Πλήρης σταθερή εργασία για όλους, κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, 7ωρο-5νθημερο-35ωρο, κλαδικές ΣΣΕ** που να ικανοποιούν τις σύγχρονες ανάγκες. Βασικός μισθός 1.400€. **Επίδομα ανεργίας** για τους άνεργους συναδέλφους ανεξάρτητα από τρόπο αμοιβής (μισθό, ΔΠΥ), πλήρης ασφαλιστική κάλυψη τους. Μείωση 30% των τιμολογίων ΔΕΚΟ με παράλληλη απαγόρευση της διακοπής παροχής νερού, ρεύματος και σταθερού τηλεφώνου. Ο χρόνος ανεργίας να υπολογίζεται ως συντάξιμος χρόνος ασφάλισης και να βαρύνει το κράτος και τους εργοδότες. Διαγραφή χρεών από τόκους και πάλγωμα αποπληρωμής δανείων για όσο καιρό κάποιος είναι άνεργος. Πλήρης, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη με ανανέωση των βιβλιαρίων υγείας χωρίς όρους και προϋποθέσεις, με κάλυψη από το κράτος με χρηματοδότηση 100% συμπεριλαμβανομένων και των οικογενειών τους. Χορήγηση δωρεάν κάρτας απεριόριστων διαδρομών στις αστικές συγκοινωνίες. Επιδότηση ενοικίου στο 100% της αξίας του. **Ουσιαστική προστασία της μητρότητας.** Άδεια κυήσεως, τοκετού, γαλουχίας και φροντίδας των νεογνών, 2 μήνες πριν και 6 μήνες μετά τον τοκετό, με πλήρεις αποδοχές και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής (μισθό, ΔΠΥ). Αντίστοιχα δικαιώματα και παροχές για τις αυτοαπασχολούμενες. **Ουσιαστική εφαρμογή των μέτρων υγείας και ασφάλειας για όλους τους εργαζόμενους ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής τους (μισθό, ΔΠΥ), με προσανατολισμό στην εργοδοτική ευθύνη.**
- ❖ **Αποκλειστικά Δημόσια, Καθολική και Υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση. Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, υψηλού επιπέδου Υγεία και Πρόνοια. Κατάργηση των αντισυμβαλλομένων νόμων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, μαζί και των ν. 3518/06, 3655/08.** Καμία συμμετοχή του ΤΣΜΕΔΕ στο πρόγραμμα ανταλλαγής ομολόγων. Αποδέσμευση του ΤΣΜΕΔΕ από την Τράπεζα Αττικής και το Χρηματιστήριο. Άμεση μείωση των εισφορών κατά 50% για τους νέους συναδέλφους κάτω 5ετίας, πλήρης κρατική κάλυψη των υποχρεώσεων των στρατευμένων και των μεταπτυχιακών φοιτητών – ερευνητών απ' τους φορείς που τους απασχολούν. Αναγνώριση των εργοδοτικών υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους με ΔΠΥ. Σύνταξη μετά από 30 χρόνια δουλειάς (στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες) στο 80% των αποδοχών του τελευταίου κλιμακίου της ΣΣΕ.
- ❖ **Ανατροπή της πολιτικής της ΕΕ για την «απελευθέρωση» των επαγγελματιών σε όφελος του μεγάλου κεφαλαίου. Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν ενιαία ανώτατη εκπαίδευση με ένα πτυχίο 5ετούς διάρκειας ανά ειδικότητα μηχανικού. Αντίσταση, απειθαρχία, ανυπακοή στις επιταγές της ΕΕ για την παιδεία και τα επαγγελματικά δικαιώματα. Κατάργηση κάθε μορφής εξετάσεων για την απόκτηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, το ακαδημαϊκό δίπλωμα μοναδική προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος. Καμία μετατόπιση της «τεχνικής ευθύνης» από το κράτος και την εργοδοσία στον εργαζόμενο. Κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου αναδιάρθρωσης των δημόσιων έργων και μελετών, των ΣΔΙΤ, των Συμβάσεων Παραχώρησης. Απόσυρση του νομοσχεδίου για τις μελέτες και τα έργα του δημοσίου. Ενιαίος κρατικός φορέας κατασκευών για όλες τις φάσεις παραγωγής έργων, που θα κατοχυρώνει το δημόσιο έργο και τη λαϊκή κατοικία σαν κοινωνικά αγαθά και όχι σαν εμπορεύματα.**
- ❖ **Δεν πληρώνουμε τα χαράτσια, να πληρώσουν τώρα τα μονοπώλια. Αντίσταση με πρωτοβουλία των επιτροπών αγώνα, των συνδικάτων, των άλλων μαζικών φορέων. Να καταργηθεί το αντιλαϊκό φορολογικό σύστημα. Να ανέβει άμεσα ο συντελεστής φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου στο 45%. Να αυξηθεί το οικογενειακό αφορολόγητο όριο στα 40000 € συν 5000 € επιπλέον για κάθε παιδί. Να καταργηθούν οι έμμεσοι φόροι στο πετρέλαιο θέρμανσης, στα είδη διατροφής, εκπαίδευσης, υγείας και στα οικιακά τιμολόγια ηλεκτρικής ενέργειας, ύδρευσης και τηλεπικοινωνιών.**
- ❖ Κατάργηση των ξένων βάσεων στη χώρα μας και όλων των διευκολύνσεων στο ΝΑΤΟ-ΕΕ-ΗΠΑ. Κατάργηση των εξοπλιστικών δαπανών για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ.

Στις εκλογές του ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ (6 Νοέμβρη 2011) στηρίζουμε την πραγματική δύναμη αντεπίθεσης!